

προαναφερθείσες συμφωνίες ή πρακτικές. Βάσει της διάταξης αυτής, πολιτιστικού χαρακτήρα οφέλη μπορούν να αποτελέσουν πλεονεκτήματα για τους καταναλωτές. Συμπερασματικά, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 151, παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ, δύναται να χορηγηθεί απαλλαγή σε διασυνοριακό σύστημα διατίμησης των βιβλίων μόνο εφόσον η εν λόγω συμφωνία ή πρακτική ικανοποιεί όλους τους όρους του άρθρου 81, παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, γεγονός το οποίο προϋποθέτει ιδίως ότι τα αναφερόμενα πολιτιστικά οφέλη μπορούν να αποδειχθούν κατά τρόπο σαφή.

- (<sup>1</sup>) Βλ. άρθρο 19 του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου της 6ης Δεκεμβρίου 1962 — Πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης, ΕΕ L 13 της 21.2.1962, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1216/1999, ΕΕ L 148 της 15.6.1999, και τον κανονισμό αριθ. 1999/0063/ΕΟΚ της Επιτροπής της 25ης Ιουλίου 1993 σχετικά με τις ακρόασεις που προβλέπονται στο άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αριθ. 17, ΕΕ L 127 της 20.8.1963· εντωμεταξύ, ο κανονισμός αριθ. 1999/0063/ΕΟΚ καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2842/98 της Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με την ακρόαση στο πλαίσιο ορισμένων διαδικασιών βάσει των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ΕΚ, ΕΕ L 354 της 30.12.1998.
- (<sup>2</sup>) Βλ. τις αποφάσεις της Επιτροπής της 25ης Δεκεμβρίου 1981, VBBB και VBVB, ΕΕ L 54 της 25.2.1982, και της 12ης Δεκεμβρίου 1988, Publishers Association — Net Book Agreements, ΕΕ L 22 της 26.1.1989, καθώς και τις αποφάσεις του Δικαστηρίου των ΕΚ της 17ης Δεκεμβρίου 1984 στις κοινές υποθέσεις 43 και 63/82, VBVB και VBBB/Επιτροπή, Συλλογή 1984, σ. 17, του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 1992 στην υπόθεση T-66/89, Publishers Association/Επιτροπή, Συλλογή 1992, σ. II-1995 και του Δικαστηρίου των ΕΚ της 17ης Δεκεμβρίου 1995 στην υπόθεση C-360/92 P, Publishers Association/Επιτροπή, Συλλογή 1995, σ. I-23.

(2000/C 170 E/163)

**ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1995/99****υποβολή: Paul Rübiger (PPE-DE) προς την Επιτροπή**

(9 Νοεμβρίου 1999)

**Θέμα:** Οδηγίες για κάθետους περιορισμούς

Στο πλαίσιο της ακρόασης στην Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΟΙΚΟ), ο νέος επίτροπος για ζητήματα ανταγωνισμού τόνισε σχετικά με τη σημασία που έχουν η διαφάνεια και η σαφήνεια για την αποδοχή της νομοθεσίας της Ε.Ε. από τον πολίτη.

Το σχέδιο των οδηγιών για κάθետους περιορισμούς συμπεριλαμβάνει 225 σημεία και δίνει το βάρος σε παραδείγματα, τα οποία δεν μπορούν πάντα να γενικευθούν. Από την άλλη μεριά εξακολουθεί να απουσιάζει στην εκτενή συζήτηση για την σχετική αγορά μία διευκρίνιση, η οποία αποτρέπει την δημιουργία μειονεκτημάτων εις βάρος των παραγωγών από μικρότερες χώρες.

Με ποιο τρόπο επιδιώκει η Επιτροπή να δημιουργήσει μία όσο γίνεται μεγαλύτερη διαφάνεια σ' αυτό το θέμα και να εξεύρει εξισορροπημένες λύσεις, οι οποίες αποφεύγουν τα αναφερόμενα μειονεκτήματα;

**Απάντηση του κ. Μοντι έξ ονόματος της Επιτροπής**

(29 Νοεμβρίου 1999)

Το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου αναφέρεται στο σχέδιο κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τους κάθետους περιορισμούς που δημοσίευσε η Επιτροπή, μαζί με ένα σχέδιο κανονισμού σχετικά με τις απαλλαγές ανά κατηγορία, στις 24 Σεπτεμβρίου 1999 (<sup>1</sup>).

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προτεινόμενη νέα πολιτική θα απλοποιήσει σημαντικά τους ισχύοντες κανόνες σχετικά με τους κάθետους περιορισμούς και θα μειώσει τον κανονιστικό φόρτο, καθώς θα δώσει τη δυνατότητα στις εταιρίες που δεν έχουν δύναμη στην αγορά (και οι πιο πολλές εταιρίες δεν έχουν δύναμη στην αγορά) να επωφεληθούν από ένα σίγουρο λιμάνι εντός του οποίου δεν θα χρειάζεται πλέον να εξετάζουν την εγκυρότητα των συμφωνιών τους με βάση τους κοινοτικούς κανόνες περί ανταγωνισμού. Σύμφωνα με αυτή τη νέα προσέγγιση ο προτεινόμενος κανονισμός σχετικά με τις απαλλαγές ανά κατηγορία καλύπτει, όσον αφορά τα μερίδια της αγοράς που ανέρχονται στο 30 %, όλους τους κάθետους περιορισμούς εκτός από έναν περιορισμένο αριθμό βασικών περιορισμών και όρων. Κατ' αυτόν τον τρόπο καλύπτονται ορισμένα κενά των υφισταμένων κανονισμών σχετικά με τις απαλλαγές ανά κατηγορία που αφορούν τις συμφωνίες αποκλειστικής πώλησης, αποκλειστικής αγοράς και αποκλειστικής δικαιόχρησης, οι οποίες κατά τα τελευταία έτη έχουν αποτελέσει αντικείμενο ευρείας κριτικής για το λόγο ότι είναι πολύ περιορισμένο το πεδίο τους, πολύ τυπικοί στην προσέγγισή τους και επιβάλλουν στη βιομηχανία περιορισμούς οι οποίοι είναι ασυμβίβαστοι με την εξέλιξη των μεθόδων παραγωγής και πώλησης. Η απλοποίηση που επιτυγχάνεται με τη νέα προτεινόμενη πολιτική θα ωφελήσει κυρίως τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), οι οποίες θα καλύπτονται κατά μεγάλο μέρος από τον νέο κανονισμό.

Οι μεγάλες εταιρίες που το μερίδιο τους στην αγορά υπερβαίνει το 30 % δεν θα επωφεληθούν φυσικά από το ασφαλές λιμάνι, αλλά θα πρέπει να επισημανθεί ότι σύμφωνα με τη νέα πολιτική οι κάθετες συμφωνίες τους δεν θα θεωρηθούν παράνομες αλλά ενδέχεται να χρειασθούν επανεξέταση με βάση το άρθρο 81 (πρώην άρθρο 85) της συνθήκης ΕΚ. Οι συνοδευτικές κατευθυντήριες γραμμές έχουν ως στόχο να βοηθήσουν τις επιχειρήσεις να πραγματοποιήσουν αυτή την εξέταση και κατ' αυτό τον τρόπο να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα των κανόνων ανταγωνισμού.

Η Επιτροπή καταρτίζοντας αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές προσπάθησε να δώσει μία λεπτομερή και πλήρη εικόνα ενός τεχνικά περίπλοκου θέματος. Ειδικότερα το κείμενο αυτό περιλαμβάνει ένα κεφάλαιο το οποίο ασχολείται με θέματα ορισμού της αγοράς με βάση τα γενικά κριτήρια που περιλαμβάνονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής του 1997 σχετικά με τον ορισμό της αγοράς και έχει ως στόχο να προσφέρει στις εταιρίες πιο ειδικές οδηγίες όσον αφορά τα προβλήματα τα οποία προκύπτουν στο πλαίσιο των κάθετων περιορισμών.

Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές έχουν δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα ως σχέδιο προκειμένου να δοθεί η ευκαιρία σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να παρουσιάσουν τα σχόλιά τους, τα οποία θα επιτρέψουν στην Επιτροπή να πραγματοποιήσει, όπου χρειάζεται, τις τυχόν βελτιώσεις και διασαφηνίσεις.

Όσον αφορά το θέμα του ορισμού της αγοράς υπενθυμίζεται ότι η σχετική αγορά δεν συμπίπτει κατ' ανάγκη με την επικράτεια ενός κράτους μέλους και μπορεί να προσδιοριστεί μόνο ανά περίπτωση. Οι πιθανές αρνητικές και θετικές επιπτώσεις των κάθετων συμφωνιών θα πρέπει να εκτιμηθούν με βάση την εκάστοτε σχετική αγορά. Εκτός ότι δεν δημιουργεί προβλήματα στους παραγωγούς των μικρών αγορών η πολιτική ανταγωνισμού της Κοινότητας έχει ως στόχο την προστασία του ανταγωνισμού και των συμφερόντων των καταναλωτών ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλη ή το πόσο μικρή είναι η σχετική αγορά από γεωγραφική άποψη.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 270 της 24.9.1999.

(2000/C 170 E/164)

#### ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-2013/99

**υποβολή: Antonio Tajani (PPE-DE) και Enrico Ferri (PPE-DE) προς την Επιτροπή**

(9 Νοεμβρίου 1999)

**Θέμα:** Παράβαση των κανόνων περί ανταγωνισμού και ελευθερίας παροχής υπηρεσιών από την ιταλική νομοθεσία που αφορά την παροχή υπηρεσιών υγείας στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα

Έχει υποπέσει στην αντίληψή μας ότι ορισμένες ενώσεις οι οποίες αντιπροσωπεύουν ιδιωτικούς ιταλικούς φορείς παροχής υπηρεσιών υγείας (SNUBALP, FIOSP, URSAP) προσέφυγαν στην Επιτροπή προκειμένου να διαπιστώσει αυτή τις ακόλουθες παραβάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα του ανταγωνισμού και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών από την ιταλική νομοθεσία που αφορά την παροχή υπηρεσιών υγείας στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα:

- σύγκρουση συμφερόντων και κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης εκ μέρους των ASL (τοπικών υγειονομικών αρχών), οι οποίες ασκούν ταυτόχρονα καθήκοντα ρύθμισης της αγοράς και προσφοράς/παροχής καθώς και αγοράς/πληρωμής υπηρεσιών (νομοθετικά διατάγματα αριθ. 4/19 της 30ης Νοεμβρίου 1998 και αριθ. 229 της 19ης Ιουνίου 1999),
- πολυκατάτμηση της αγοράς παροχής υπηρεσιών υγείας και εισαγωγή διακρίσεων σε βάρος μη ιταλών παρόχων υπηρεσιών υγείας. Τα τιμολόγια καθορίζονται με αυταρχικό τρόπο (υπουργικό διάταγμα 22.7.1996) και σε τόσο χαμηλά επίπεδα που είναι ουσιαστικά αδύνατο για τους παρόχους υπηρεσιών από άλλα κράτη μέλη της ΕΕ να εισέλθουν στην αγορά προσδοκώντας εύλογα περιθώρια κέρδους. Οι υπογράφοντες γνωρίζουν ότι οι υγειονομικές υπηρεσίες δεν εξαιρούνται από τους κανόνες περί ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Την ερμηνεία την οποία δίδουν οι προσφεύγουσες ενώσεις συμμερίζονται όχι μόνον οι υπογράφοντες αλλά και η Ιταλική Αρχή Ανταγωνισμού και Αγοράς, η οποία εξέδωσε δύο σχετικές γνωμοδοτήσεις στις 25 Ιουνίου 1988 και στις 20 Μαΐου 1999, αντιστοίχως.

Έχοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, θα μπορούσε άραγε η Επιτροπή να αναφέρει εάν πρόκειται να δοθεί η αρμόζουσα συνέχεια στην προσφυγή, ποια τμήματα και ποιοι υπάλληλοι χειρίζονται την υπόθεση και σε ποιο στάδιο βρίσκεται η διαδικασία;